

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.III.45.064/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Kovács András bíró

Dr. Sugár Tamás bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: dr. Sógor Zsolt ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Honvéd Vezérkar
(alperes címe)

Az alperes képviselője: dr. Csányi Imre Ferenc kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közszolgálati ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és jogerős határozatának száma: Fővárosi Ítéltábla
3.Kf.700.226/2023/12. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma: Fővárosi Törvényszék
7.K.705.626/2021/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés élet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2017. augusztus 20-tól állt az alperessel hivatásos szolgálati jogviszonyban, melynek keretében 2018. szeptember 1-jével a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatához (a továbbiakban: KNBSZ), majd 2020. szeptember 7-től 2021. március 31-ig az Egyesített Balkáni Hadszintér, Koszovó Műveleti Terület, Szövetségi Kémelhárító Parancsnokság Koszovói Részlegére vezényelték, különleges ügynök egyéni beosztásba. A felperes 2020. november 9-én reggel a szolgálati gépkocsijával ... közlekedett, amikor intézkedés alá vonták és az elvégzett alkoholszondás vizsgálat a szervezetében ittaságot mutatott ki. A Magyar Honvédség Koszovó Force (a továbbiakban: KFOR) rangidős nemzeti képviselője jelentésében 2020. november 10-én tájékoztatta a Magyar Honvédség Parancsnokát (a továbbiakban: MH parancsnoka) a felperes által elkövetett cselekményről és egyidejűleg kezdeményezte a felperes repatriálását. 2020. november 11-én a KFOR kontingens parancsnoka a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 236. § (1) bekezdésébe ütköző ittas járművezetés vétsége miatt feljelentést tett a felperessel szemben.

[2] Az MH parancsnoka 2020. november 23-ával a felperes külföldi szolgálatra vezénylését, 2020. december 5. napjával pedig a KNBSZ-hez vezénylését is megszüntette, és a felperest 2020. december 6-ától rendelkezési állományba helyezte.

[3] A felperessel szemben 2020. december 8-án elrendelt méltatlansági eljárás eredményeképpen az MH parancsnoka elsőfokú határozatában a felperes ittas vezetése miatt szolgálatra méltatlanságát állapította meg és rögzítette, hogy a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 68. § (1) bekezdés m) pontja alapján a felperes szolgálati viszonya méltatlansága miatt a törvény erejénél fogva megszűnik. Az elsőfokú határozat indokolása szerint a felperes megszegte a Koszovó területén érvényben lévő közlekedési szabályokat (LAW No.02/L-70 Onroad Safety IX. fejezet 227. cikkének 227.1. pontját), a KFOR SOP 3135 (Traffic Regulation in Kosovo 5. pont c) alpontjában foglaltakat, cselekménye alkalmas volt a honvédség iránti közbizalom fenntartásának súlyos veszélyeztetésére. A honvédelmi miniszter másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában a fenti szabályozókon túl a KFOR SOP 4050 (Vehicle Fleet Management) műveleti utasítások egyes szabályaira, valamint a Btk. 240. § (3) bekezdésére is hivatkozott.

Az első- és másodfokú bíróság ítéletei

[4] A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság a 7.K.705.626/2021/15. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 3.Kf.700.102/2022/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a honvédelemért felelős miniszter másodfokú határozatát a Magyar Honvédség Parancsnoka elsőfokú határozatára is kiterjedően megsemmisítette; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a felperes szolgálati jogviszonya jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei tekintetében új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A Kúria a Kfv.III.45.013/2023/8. számú végzésével a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasította.

[5] A megismételt eljárás során a másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és a honvédelemért felelős miniszter határozatát a MH parancsnoka határozatára is kiterjedően megsemmisítette, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a felperes szolgálati jogviszonya jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei tekintetében új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A másodfokú bíróság a Kúria iránymutatásának megfelelően beszerezte az angol nyelvű okiratok egyszerű magyar fordításait és megállapította, hogy a KFOR SOP 3135:Traffic Regulation in Kosovo, valamint a KFOR SOP 4050: Vehicle Fleet Management, továbbá a LAW No. 02/L-70 On Road Traffic Safety rendelkezései a perbeli időszakban az Egyesített Balkáni Hadszintér Koszovó Művelti Terület Szövetségi Kémelhárító Parancsnokság Koszovói Részlegére vezényelt katonára kötelező rendelkezéseket tartalmazott. Megállapította, hogy amikor a felperes megszegte a Koszovó területén érvényben lévő közlekedési szabályokat tartalmazó szabályozásban foglaltakat, a Hjt. 209. § (1) bekezdésének személyi hatálya alatt állt. Az alperes a méltatlansági eljárás megindításakor nem vette figyelembe, hogy a külföldi szolgálatot teljesítőkre a Hjt. 200. §-a alapján a nemzetközi szerződéseket, a nemzetközi megállapodásokat, a nemzetközi szervezet által kiadott szabályzatokat, a fogadó országnak a külföldi fegyveres erők tagjaira is vonatkozó előírásait az adott nemzetközi missziót működtető nemzetközi szervezet által kiadott egységes művelti szabályokat (a továbbiakban: SOP) is alkalmazni kell, és mivel a felperes külföldi szolgálatteljesítése során elkövetett cselekménye miatt látta indokoltnak a méltatlansági eljárás lefolytatását, elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy a cselekmény a Hjt. 209. § (1) bekezdés a) vagy b) pontjába tartozónak minősül-e. A méltatlanság megállapításáról rendelkező első- és másodfokú határozatok az ittas járművezetés kapcsán a magyar Btk. szerinti ittas járművezetés törvényi tényállásának rögzítése mellett a hivatkozott nemzetközi normák, egységes művelti szabályok megsértését is rögzítették, és erre alapítva döntöttek a felperes méltatlanságáról. Erre tekintettel nem volt jelentősége az alperes által utóbb csatolt, a felperes bűnösségét a magyar bíróságokon megállapító ítéletnek.

[6] A Hjt. 209. §-ának helyes értelmezése alapján a felperes cselekményét nem méltatlansági, hanem fegyelmi eljárás lefolytatásával kellett volna elbírálni. A Hjt. 209. § (1) bekezdés a) pontjának hatálya alá eső nemzetközi műveletekre vonatkozó joganyag megsértése olyan speciális vizsgálati tárgy, aminek a vonatkozásában még a méltatlanság megalapozására alkalmas tényállások pusztán lehetősége is kétséges. A törvényalkotó imperatív módon, eltérést nem engedően kívánta szabályozni a Hjt. 209. §-ának tárgyi hatálya alá eső cselekményeket, amikor azok vonatkozásában csak fegyelmi eljárás megindítását engedélyezte. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság megállapította, hogy a jogszabálysértően elrendelt és lefolytatott méltatlansági eljárás alapján jogellenesen került sor a felperes hivatásos szolgálati jogviszonyának a megszüntetésére.

A felülvizsgálati kérelem

[7] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelmének befogadhatósága körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának *aa)*, valamint *ab)* alpontjára hivatkozott.

[8] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont *aa)* alpontja vonatkozásában az alperes azzal érvelt, hogy a másodfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével megbontotta a

korábban e tárgyban kialakult és töretlenül következetes, egységes bírósági ítélkezési gyakorlatot azzal, hogy az adott katonai által külföldi szolgálat (vezénylés) idején tanúsított magatartását, cselekményét nem találta méltatlansági eljárásban értékelhetőnek az arra hatáskörrel rendelkező munkáltatói jogkör gyakorló személynek. Ezzel a méltatlansági eljárás lefolytathatóságát a külföldön elkövetett szabályszegés esetén kizárta, továbbá a korábban e tárgyban kialakult bírói gyakorlattal (Mfv.10.038/2022/6.) ellentétesen, kifejezett jogszabályi tiltás hiányában is kizárta a fegyelmi és méltatlansági eljárás párhuzamos, egyidejű lefolytathatóságának lehetőségét.

[9] A másodfokú bíróság jogerős ítélete eltér attól a korábban kialakult gyakorlattól is, hogy amennyiben nincs abszolút hatályon kívül helyezési indok, akkor csak azokban az esetekben lehet megállapítani a méltatlansági eljárás jogellenességét, ha annak garanciális szabályait megsértették.

[10] Az alperes kiemelte, hogy a jelen esethez hasonló ügyről nincs tudomása; a jelen perbeli eset egyedisége abban mutatkozik meg, hogy az eddigi ítélkezési gyakorlatban nem fordult még elő olyan, hogy a Magyar Honvédség rendelkezési állományából külföldi katonai szolgálatba vezényelt katonai által külföldön elkövetett – vélelmezett – bűncselekmény okán ne lehetne az adott magatartást méltatlansági eljárásban értékelnie a munkáltatónak. Az alperes kérte figyelembe venni, hogy a Fővárosi Törvényszék a 2023. november 7-én kelt ítéletével a felperes bűnösségét megállapította ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségében.

[11] Az alperes hivatkozott az Mfv.10.038/2022/6. számú határozatra, amelyben a Kúria teljes egészében jog- és szabályszerűnek értékelte egy katonai által a külföldi szolgálati ideje alatt, külföldön elkövetett cselekménye okán elrendelt és lefolytatott méltatlansági eljárást, holott abban párhuzamosan rendeltek el fegyelmi és méltatlansági eljárást, és az alperes a folyamatban lévő fegyelmi eljárást a méltatlansági eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette. Az alperes a fegyelmi eljárást utóbb megszüntette, figyelemmel arra, hogy a felperes katonai szolgálati jogviszonya a felfüggesztés időtartama alatt a méltatlanság megállapításával megszűnt. A Kúria ezen egyedi ügyben megállapította, hogy a párhuzamosan folytatott fegyelmi és méltatlansági eljárás nem ütközött a kétszeres értékelés tilalmába, mivel a felperes marasztalására a két eljárás során egyidejűleg nem került sor.

[12] Az alperes ezen felül a korábban hatályos, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: rHjt.) alapján, valamint a 40/2007. (XI. 28.) HM rendelet (a továbbiakban: HM rendelet) szerint lefolytatott méltatlansági eljárásokkal összefüggésben meghozott Mfv.10.758/2010/4., Mfv.10.076/2012/4., Mfv.10.165/2020/5. számú határozatokat is megjelölte. A Hjt.-vel összefüggésben az Mfv.10.312/2018/4., Mfv.10.038/2022/6., valamint Kf.VII.45.164/2022/6. (BH 2022.341.) számú döntésekre, valamint az ittas állapotban történő gépjárművezetés kapcsán lefolytatott méltatlansági eljárásokra (Mfv.10.397/2008/8., az Mfv.II.10.190/2009/3., Mfv.10.758/2010/5., Mfv.10.857/2010/4., Mfv.I.10.389/2016/4.) utalt.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont *ab*) alpontja körében az alperes arra hivatkozott, hogy az eddigi töretlenül következetes ítélkezési gyakorlat szerint a méltatlansági eljárásokban azt kellett vizsgálni, hogy az eljárás alá vont katonai magatartása önmagában, objektíve alkalmas-e arra, hogy a Magyar Honvédség és/vagy a honvédelmi szervezetek működésébe vetett közbizalmat súlyosan veszélyeztesse. A magatartás objektíve is alkalmas lehet a súlyos sérelem megállapítására abban az esetben, ha az a Magyar Honvédség működésének legfontosabb elveit veszélyezteti. Mivel a katonákkal szembeni legfontosabb társadalmi elvárás a magas fokú fegyelem és a példamutató magatartás, ezért ezek sérülése veszélyezteti a Magyar Honvédség és/vagy a honvédelmi szervezetek működésébe vetett közbizalmat, és a munkáltatótól nem várható el ilyen esetben a szolgálati jogviszony

fenntartása. Amennyiben a felperes által elkövetett cselekmény miatt nem került volna lefolytatásra a méltatlansági eljárás, akkor egy Magyarországot külföldön képviselő hivatásos állományú katona felelőtlen magatartása következmények nélkül marad, és a felperes cselekménye az állomány további külföldi megítélésére is negatív hatással lehetett volna.

[14] A felülvizsgálati kérelem a továbbiakban az ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelem körében kifejtett jogi érvelést tartalmazta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
 - aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[17] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli. A Kp. 115. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálatra a fellebbezésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

[18] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek elbírálása során is elláthasson jogegységi funkciót (Kfv.III.45.222/2022/2.).

[19] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, de azt indokolni, illetve a fennállását bizonyítékokkal alátámasztani – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – nem kell, a bíróság pedig a fél által megjelölt befogadhatósági okhoz nincs kötve. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek elegendő lenne mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímeire utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az adott okból miért tartja szükségesnek a felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálását, mivel csak így kerülhet a Kúria abba a helyzetbe, hogy a fél szempontjait értékelhesse a kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében. Ellenkező esetben a fél szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára (Kfv.VII.38.147/2021/2., Kfv.VII.38.157/2021/2., Kfv.VII.45.225/2022/2., Kfv.IV.38.224/2021/2., Kfv.V.37.035/2022/2.).

[20] Az alperes a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjára hivatkozással alpontjára hivatkozással kérte.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján ezért a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amelyben a Kúria még nem foglalt állást, e vonatkozásban a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.II.38.109/2019/2, Kfv.V.35.525/2019/2, Kfv.I.35.484/2019/2.).

[22] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjához kapcsolódóan a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélyét jelölte meg a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezés kapcsán, ugyanakkor arra is hivatkozott, hogy ilyen egyedi ügyben meghozott jogerős bírósági határozatról nincs tudomása, és ezzel párhuzamosan a perbeli eset egyediségét is hangsúlyozta.

[23] A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében történő befogadáshoz az alperesnek a szétartó joggyakorlatot a jelen perben felmerülő jogkérdés tekintetében kellett volna igazolnia. Ez a jogkérdés pedig nem akként merül fel, hogy általánosságban lehet-e méltatlansági eljárást lefolytatni a hivatásos állomány tagjával szemben, hanem akként, hogy a külföldi szolgálat ideje alatt, a Hjt. 209. §-a szerinti kötelezettségszegés esetén van-e lehetősége a munkáltatónak méltatlansági eljárást indítania. Ehhez képest az alperes által felhívott határozatok egyrészt nem voltak követendők, mivel 2012. január 1. napja előtt születtek, és a Bírósági Határozatok Gyűjteményében nem kerültek közzétételre, ezáltal a Kp. 99. § (1) bekezdésére, illetőleg a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 32. § (1) bekezdés b) pontjára és 41/B. § (1) bekezdésére figyelemmel precedensképes határozatnak sem minősültek; másrészt nem mutattak a jelen üggyel azonosságot. A jogegység leggyakrabban anyagi jogi kérdés, mivel azt kell biztosítani, hogy a bíróságok hasonló ügyeket ugyanolyan tartalommal döntsenek el. A jogegység követelményén belül tehát az az elvárás, hogy ugyanazon jogkérdést felvető ügyekben (ügyazonosság) a jogértelmezés is azonos legyen. Ha nincs meg az ügyek közötti azonosság, mert eltérő háttérűek a bírói döntések, akkor sem jogilag, sem tágabb értelemben nem értelmezhető a jogegység (Jpe.I.60.002/2021/7.).

[24] Erre figyelemmel az alperes által hivatkozott kúriai döntések közül az Mfv.10.758/2010/4., Mfv.10.397/2008/8., az Mfv.II.10.190/2009/3., Mfv.10.758/2010/5., Mfv.10.857/2010/4. számú határozatok nem lehettek a jogegység szempontjából irányadó és követendő döntések, míg az Mfv.10.076/2012/4., Mfv.I.10.389/2016/4., Mfv.10.165/2020/5., Mfv.10.312/2018/4., Mfv.10.038/2022/6., valamint Kf.VII.45.164/2022/6. (BH 2022.341.) számú döntések azért nem relevánsak, mert azok a jelen üggyel ügyazonosságot nem mutattak, azokban nem merült fel konkrétan olyan tényállás, amelyben a Hjt. XVII. Fejezetében szabályozott, a külföldi szolgálatot teljesítőkre vonatkozó külön szabályokat – ezek között a Hjt. 209. §-át is – kellett volna alkalmazni.

[25] Abban a jogkérdésben, hogy a külföldi szolgálat teljesítése során az állomány tagja által a nemzetközi műveletre vonatkozóan kiadott, az állomány tagjára is kötelező szabálynak a külföldi szolgálat ideje alatt elkövetett megsértését [Hjt. 209. § (1) bekezdés a) pont] miként kell értelmezni, csak a Kúria Kfv.III.45.013/2023/8. számú – a másodfokú bíróság korábbi

ítéletét hatályon kívül helyező – döntése foglalt mindezidáig állást. Azt pedig, hogy a perbeli eset miben különbözik a Kúria Mfv.10.038/2022/6. számú. döntésétől, és attól miként határolható el, a Kúria Kfv.III.45.013/2023/8. számú döntése az [51] bekezdésében már részletesen kifejtette azt a Kúria, annak megismétlése nélkül fenntartja.

[26] Erre figyelemmel annak ellenére, hogy az alperes a jogegység megbomlását állítva számos kúriai határozatot felsorolt, a Kúria mégsem látott okot a másodfokú bíróság által a megismételt eljárásban meghozott jogerős döntéssel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadására. A perben ugyanis nem az merült fel kérdésként, hogy a méltatlansági eljárás szabályait megtartva járt-e el az alperes, és annak alapján a korábbi gyakorlatnak megfelelő döntést hozott-e, hanem az, hogy volt-e helye egyáltalán méltatlansági eljárás lefolytatásának jelen esetben. Ezzel összefüggésben pedig az alperes a felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának alátámasztására nem tárt fel olyan eltérő bírói döntéseket, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat szétartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne.

[27] A felperes felülvizsgálati kérelme befogadását a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontjának *ab*) alpontjára hivatkozással is kérte. A Kúria korábban több határozatában kifejtette, hogy a felvetett jogkérdésnek a társadalom szempontjából akkor van különleges súlya, ha annak értelmezéséről a Kúria korábban még nem foglalt állást, és a jogegység iránti igény túlmutat a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozaton (Kfv.IV.37.239/2021/4.). A társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon (Kfv.III.37.543/2022/2., Kfv.III.568/2022/2., Kfv.III.37.778/2020/2.).

[28] A Kúria ezen körülményeket sem találta megállapíthatónak, mivel nincsen tudomása a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogkérdés tömeges, vagy nagy számban történő előfordulásáról, továbbá a befogadás megjelölt indoka a jogegységgel, illetve közvetlen a jogbiztonsággal kapcsolatba nem hozható, jelen ügy a jogalanyok széles körét sem közvetlen, sem közvetett módon nem érinti. Mindezek okán nem igazolt sem az egyedi ügyön túlmutató jogkérdés különleges súlya, sem az ügy társadalmi jelentősége (Kfv.IV.37.524/2022/2., Kfv.IV.37.564/2022/2.).

[29] Ezen felül az e pontban elemzett okok fennállása esetében is csak akkor lenne engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt volna állást. Azonban – amint arra a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont *aa*) alpontjánál is utalt a Kúria – a felülvizsgálattal támadott jogerős másodfokú határozatot megelőzően a Kúria már döntött a jelen felülvizsgálati kérelemmel is érintett elvi jelentőségű kérdésekben.

[30] A fentiekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118.§ (2) bekezdése alapján megtagadta.

Döntés elvi tartalma

[31] *Nincs helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának, ha a felülvizsgálati kérelemben megjelölt elvi jellegű jogkérdésben a Kúria a megismételt eljárásra adott iránymutatásban már döntött.*

Záró rész

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[33] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2024. május 22.

Dr. Farkas Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró, Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő